

PRZYJEDNOCZYĆ (4) *vb pf*

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *jednoczyć*).

inf przyjednoczyć (1). ◇ *praet* 3 sg *m* przyjednoczył (1). *n* przyjednoczyło (1). ◇ [*con* 3 sg *m* by przyjednoczył.] ◇ *con praet* 3 sg [*m* by był przyjednoczył.] *f* by była przyjednoczyła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Połączyć duchowo z Bogiem [kogo]* (4) :

[*przyjednoczyć komu: iż Chrifus nasz Pan dobrowolnie wćierpiał za grzechy nasze/ śprawiedliwy za winne/ aby nas był iedno przijednocził Bogu. RejKat 27v.*]

przyjednoczyć k(u) komu przez co (3): *ktore [człowieczeństwo Chrystusa] nas ku tobie panu naszemu właśnie przyednoczyło przez rozliczne nauki y na koniec przez odkupienie święthe twoie RejPs 129, 121; RejPos 16.*

Zwrot: »w społeczną miłość [z kim] przyednoczyć« (1): *Ludzi ty ktorzy [...] w twym [Panie] świętym przikazányu ząwždy mocnie ſtoią Rącz ye w towarzyſtwo moye łąkawy obroćić/ A w ſpoleczną miłość s tobą wſytki prziyednoczyć LubPs bb2v.*

2. [*Upodobnić [ku czemu]: [Jezus] zſtał ſie człowiekiem aby mógł za nas wćierpieć/ bo Boſtwo ſamo ćierpieć niemogło/ aby nas prawie y z skutki/ y z podobieństwem/ ku ſwemu świętemu wyobrazeniu przyednoczył. RejKat 20.*]

Formacje współrdzenne cf JEDNOCZYĆ.

Cf PRZYJEDNOCZON

AN, (ZCh)